

מדינת ישראל**בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים**

תיק בד"מ 1/2/24

תאריך: 27/03/2024

בפני: ועדה שמונתה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976

ד"ר יוסי בר – יושב ראש, נציג המנהל הכללי

פרופ' אורנה בלונדהיים – נציג הסתדרות הרופאים

עו"ד לינדה שפיר – נציגת היועצת המשפטית לממשלה

המבקש:

המנהל הכללי משרד הבריאות

ע"י ב"כ מהתביעה המשמעתית במשרד הבריאות

(להלן – "המבקש")

נגד

המשיב:

ד"ר XXXXXXX, מספר רישיון XXXXX

ע"י ב"כ עו"ד חיים חרוב

(להלן – "המשיב")

המלצה

ב- 07 פברואר 2024 הוגשה בקשה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים, לפיה הוועדה נתבקשה להמליץ על התליית רישיונו של המשיב לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק – 6 חודשים.

1. נימוקי הבקשה

(א) המבקש שימש בעת האירוע נשוא הבקשה כרופא במרפאת "ביקור רופא" בכפר סבא, אליו הגיעה המתלוננת (חיילת בשירות סדיר), בשל כאבים באוזניה, וזאת ב- 11.05.2022.

(ב) באותן נסיבות ביצע בה המבקש מעשה מגונה, בלא הסכמתה, כמפורט בכתב האישום, אשר הוגש כנגד הרופא ב- 04.02.2024 בגין ביצוע עבירת מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

(ג) לטענת ב"כ המבקש, חומרת מעשיו של המשיב עולה מכתב האישום ומצביעה על הסכנה הרבה הנשקפת לציבור ממעשיו.

עוד יש לציין, כי הדיון הראשון בתיק (ת"פ 4111-02-24) קבוע ליום 18.04.2024.

2. על פי כתב האישום, הגיעה המתלוננת בעקבות כאבים באוזניים וכן סיפרה למשיב, כי אוזניה סתומות וכואבות. בשלב מסויים התלוננה על כאבי בטן. בתגובה הורה לה המשיב לשכב על מיטת הטיפולים ולהוריד מכנסיה. משלא עשתה כן, משך הנאשם מכנסיה יחד עם תחתוניה, באופן שהותיר את חלקו העליון של איבר מינה חשוף. לאחר מכן הרים חולצתה והחל למשש את בטנה ואף החל למשש את איבר מינה, ללא הסכמתה.

המתלוננת שאלה האם מעשיו קשורים לכאב באוזניה והמשיב השיב **"בואי נראה"**.

במעשיו המתוארים לעיל, ביצע המשיב, לפי כתב האישום, מעשה מגונה במתלוננת, בלא הסכמתה לצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיני.

3. לבסוס הבקשה טענה ב"כ המבקש, כי מבלי להתלות רישיונו של המשיב, לא ניתן להבטיח את שלום הציבור, בשל היעדר יכולת הקובל לפקח על הגבלה כלשהי.

באשר לכתב האישום, טוענת ב"כ המבקש, כי הינו חמור וכי אין צורך להכביר במילים על החומרה הניבטת מכתב האישום. **"העובדות"**, לדבריה, **"חמורות, מזעזעות ומצלקות את הנפש של המתלוננת, שהיא בסה"כ חיילת צעירה"**.

מעשיו מעלים ספק לגבי כשירותו לבדוק מטופלות / מטופלים ולשמש כרופא.

המבקש הפר את האמון שהמתלוננת נתנה בו וניצל סמכותו כרופא וכן, כי אלו לא מתיישבים עם הסטנדרט הרפואי שנדרש מרופא. אמון הציבור מחייב **"להעסיק רופאים ראויים, שלא יסכנו את הציבור ובאופן שיכבד את מקצוע הרפואה"**.

עוד הוסיפה, כי המבקש ניצל מעמדו להפיק לעצמו הנאה מינית תוך כדי רמיסת כבודה של המתלוננת הצעירה.

עוד מציינת ב"כ המבקש, כי המשיב הפעיל כח פיסי לא מבוטל, וכבר נעיר, כי לא ראינו כל אמירה בעניין זה בכתב האישום. ב"כ המבקש חוזרת על כך, כי

המתלוננת הגיעה לבדיקת אוזניים ומצאה עצמה בסיטואציה זו. היא מוסיפה אף, כי אינה שוללת תכנון במעשי המשיב, בכך שכאשר המתלוננת התלונה על כאבי אוזניים, זיהה הזדמנות וביקש ממנה לשכב על מיטת הטיפולים. המתלוננת עמדה על כך, כי התלונה על כאבי אוזניים.

יצוין כבר עתה, כי בכתב האישום צוינה התלונה על כאבי בטן ובתשובה לחבר ועדה מסרה ב"כ המבקש, כי אינה מכירה את חומר החקירה ואינה רוצה להיכנס לעוביו של התיק הפלילי.

4. המבקשת הגישה כמה וכמה פסקי דין, אם כי רובם ככולם הינם ברמת חומרה חמורה משמעותית מהעניין שבפנינו וחלקם מתייחסים לעונשים שלאחר הרשעה.

באשר למטרת ההתליה, אכן בכל פסקי הדין מודגש הרציו שבהתליה, למנוע סיכון מהציבור עם זאת הואיל ומדובר בהתליה, בטרם דיון והרשעה, קיים הצורך לאזן בין האינטרסים, כפי שיפורט בהמשך.

5. טיעוני ב"כ המשיב

בפתח דבריו ציין ב"כ המשיב, כי אם חומר החקירה לא נמצא בידי ב"כ המבקש, ישמח להעבירו. מעיון בו יראו, כי אין בו לבסס את כתב האישום. ב"כ המשיב מציין נקודות מרכזיות השומטות, לדבריו, את הבסיס מכתב האישום וציין שבכוונתו, בדיון אשר עתיד להתקיים ביום 18.04.2024 לטעון כי אין להשיב לאשמה.

להלן הנקודות אותן ציין:

(א) בניגוד לכתב האישום, בו מצוין כי המתלוננת התלונה על כאבי אוזניים, הרי לפי טופס רישום ביקור במרפאה (נ/1), התלונה "על

כאבי בטן, גרון ובחילות והקאות בעקבות טיפול אנטיביוטי שאני לוקחת". כך בכלל חומר הראיות לא מוזכר כאב אוזניים.

(ב) לפי רישומי המרפאה, נכנסה בשעה 18:49 ושהתה אצל המשיב 11 דקות. בעוד שלטענתה, המשיב דיבר כ- 10 דקות או 15 דקות בטלפון.

(ג) המתלוננת היתה בטיפול קב"נ ולמעשה זה ביקורה השני אצל המשיב. ביקורה הראשון היה לאחר שעברה אינוס והמשיב בחר שלא לבדוק אותה כלל, אלא הפנה אותה לבדיקת שתן ולבדיקתה של האחיות במרפאה.

יתר על כן, לאחר הביקור נשוא כתב האישום, היתה בביקור נוסף אצל המשיב בגין כאבי גב.

(ד) ועוד, תלונתה הוגשה רק ביום 22.07.2022, חודשיים לאחר הביקור.

(ה) בחקירתה מודה, כי הגיעה למרפאה על מנת לקבל "גימלים", אולם לא קיבלה.

ב"כ המשיב הציע להעביר לב"כ המבקש את כל חומר החקירה על מנת שיבחן עמדתו, שכן נסיבות האירוע, לטענת ב"כ המשיב, אינן מצדיקות התלייה.

6. מפי המשיב שמענו, כי הינו מתמחה ברפואת משפחה, ולמעשה עבודתו בביקור חולים הופסקה, בשל חקירת המשטרה. ובאשר לאירוע, אישר כי בדק את בטנה בשל תלונתה על כאבי בטן, כמתחייב, אך הכחיש כל מעשה מיני, אלימות ו/או נגיעה באיבר מינה. מסביר תלונתה באי מתן ימי מנוחה (ימי ג).

עוד ציין, כי בעת ביקורה הנוסף, כחודשיים לאחר ביקור נשוא כתב האישום, הסכימה כי יבדוק את גבה, ואף קיבלה 4 ימי מנוחה (ימי גימל).

7. דיון והמלצה

בהסכמת הצדדים הועבר חומר החקירה לב"כ המבקש ולוועדה. ב"כ המבקש נתבקשה להעביר התייחסותה לאחר עיון בחומר החקירה. בתגובת ב"כ המבקש ציין, בין היתר: **"גרסאות שניהם (העדים) קושרות את הנקבל לאירועים הנטענים על ידי הנפגעת"**. ועוד, כי אינו סבור **"כי לא ניתן לטעון שכתב האישום כלל איננו מתכתב עם חומר החקירה"**, ועל כן, אין שינוי בעמדתו לגבי בקשת ההתליה.

עם זאת ציין את אפשרות ההגבלה אשר נשללה על ידי ב"כ המבקש בטרם עיון בחומר החקירה.

נציין כי, אין בדעתנו בשלב זה של דיון לצלול לעומקן של ראיות ומובן מאליו שלא לקבוע אמינותן ולהעריך סיכויי הרשעה או קבלת עמדת ב"כ המשיב.

עם זאת, הרישומים אודות הסיבה לביקור, משך הביקור, שינוי הגרסאות באשר לכאב, הצגת המשיב כאילו בדק בטנה של המתלוננת כאשר התלוננה על כאב אזניים, גרמו לנו לספק באשר לצורך להתלות את רישונו של המשיב, שכן עלינו הוטלה מלאכת האיזון בין הפגיעה באינטרס הפרט, בחופש העיסוק, חזקת החפות אל מול אינטרס הציבור.

נפנה לפסק דין של הנשיאה חיות רע"א 1414/20 בעניינו של אליאס חורי נ' מנכ"ל משרד הבריאות והוועדה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים, שם, בעמ' 2 סעיף 3 :

3. הסמכות הקבועה בסעיף 44א, כפי שנפסק לא אחת, מהווה "אמצעי" זמני הנלווה להליך המשמעותי או הפלילי, שנועד לתת מענה לשלב הביניים, עובר להכרעה בהליך האמור" (רע"א 2755/19 ועדה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים נ' הלוי, פסקה 10 (02.05.2019)).

עוד נקבע, כי בהפעלת הסמכות לפי סעיף זה, יש ליתן את הדעת "לאינטרס להבטיח את שלום הציבור מפני קבלת טיפול רפואי שיסכן אותו; ומאידך, תוך איזון עם אינטרס הפרט בחופש העיסוק ועם חזקת החפות העומדת לו בטרם מוצו ההליכים בעניינו" (שם).

איזון זה ייעשה בהתאם לנסיבותיו הפרטניות של המקרה בשים לב, בין היתר, ל"חומרת המעשים המיוחסים ומהותם, הרלוונטיות של אלו לעיסוק כרופא, קיומן של ראיות לכאורה – וכן נסיבותיו האישיות של הרופא" (שם, כן ראו בש"א 458/91 סמחאת נ' מנכ"ל משרד הבריאות, פ"ד מה(2) 801, 805 (1991) (להלן: עניין סמחאת)).

8. באשר לנסיבותיו האישיות של המשיב נוסף, כי הוא אב ל 2 ילדים והוא המפרנס. מצוי עתה בהתמחות ברפואת משפחה. המעשה המיוחס לו חמור, אך לא מן החמורים, כפי שתואר ע"י ב"כ המבקש. יתר על כן, לא שמענו כי הוגשה תלונה כלשהי כנגד המשיב, לא טרם האירוע שבפנינו ולא לאחריו. עברו שנתיים ממועד העבירה, והעובדה כי המתלוננת בחרה לשוב אליו לבדיקה והסכימה כי יבדוק את גבה, מעידה כאלף עדים על כי נתנה בו אמון ולא נרתעה / פחדה, שכן היה באפשרותה שלא להיבדק על ידו. לחלופין לטעון, כי בשל המעשה נשוא בקשה זו מבקשת להיבדק אצל רופא אחר.

נראה, שהאיזון בין אינטרס הציבור, הצורך להגן על הציבור ותדמית המקצוע יושג בהגבלת עיסוקו לתקופה של שישה חדשים.

לאור האמור, הננו ממליצים כי בעת קבלת מטופלות, תהא נוכחת אישה נוספת בחדר הבדיקה וכן כי יעבוד אך ורק במוסד ציבורי / בית חולים ולא באופן פרטי וזאת למשך שישה חדשים כאמור לעיל.

ככל שיחול שינוי במצב המשפטי, הרי פתוחה הדלת בפני ב"כ המשיב לפנות למשנה למנכ"ל משרד הבריאות, באמצעות ב"כ התביעה לבחינת החלטתו.

ניתנה היום 27.3.2024

עו"ד לינדה שפיר,

נציגת היועמ"ש

פרופ' אורנה בלונדהיים,

נציג הסתדרות הרופאים

ד"ר יוסי בר,

יו"ר